

Missziói gyülekezet

Lekció: 4Móz. 11.16-25

Textus: 1Kor.12

2002. okt. 27.

Gazdagrét

Karizmák és szolgálat

Az elmúlt alkalommal a gyülekezeti közösségről beszéltünk a missziói gyülekezetről szóló sorozatban. Örömmel vallottuk meg, hogy Krisztus nemcsak az Atyával, hanem egymással is összeköt bennünket. Egymás szeretete, a keresztyének közötti egység annyira fontos Jézus számára, hogy a halála előtti imádságában is ezért könyörög. Ha a benne hívők egyek, meglátja a világ, hogy kicsoda Jézus, és megnyílik arra, hogy higgyen benne. Az egység hangsúlyozása ugyanakkor rossz érzéseket is kelthet sokakban. Nem ismeretlenek előttünk azok a próbálkozások, amelyek ugyanolyanná, azonossá akarták vagy akarják formálni az embereket. Egységre, szeretetre vágyunk, azonban önállóságunkat, önazonosságunkat, egyedi, mindenkitől különböző voltunkat is meg akarjuk őrizni. Lehetünk-e egységben - ha sokfélék vagyunk? Sőt, különbözőségünk elfogadása segítheti-e egységünket? Ezeket a kérdéseket is érintik Pál apostol sorai.

Egy a hitünk, egy a reménységünk, egy az Urunk és Istenünk - mégsem vagyunk azonosak. Közösségre hívott bennünket az Úr - de a közösségben más és más helyünk, feladatunk, szolgálatunk van. Egység és sokféleség. Ennek a kettősségnek az alapján gyülekezetünk 5 meghatározó pontja közül ma a negyedikről, a szolgálatról lesz szó.

Szolgálat alatt azt értjük, hogy mindannyian a nekünk adott lelki ajándékok felismerése alapján megtaláljuk helyünket a Krisztus testében az egész test épülésére.

I. Egység a sokféleségben: a gyülekezet, mint Krisztus teste

A test egysége

Pál apostol a keresztyén gyülekezetet egy testhez hasonlítja. A test képe arra utal, hogy a gyülekezet közössége az apostol szerint élő szervezet. Szemben a ház vagy épület képével (amely szintén ismert az Újszövetségből) a test képe a tagok folyamatos, közeli egymásrataltságát, élő kapcsolatát hangsúlyozza. Miből született ez a test? "Egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk..." Jézus az, aki Szentlélekkel keresztes. Ő az, aki bemezt a Szentlélekbe, aki kiárasztja a benne hívőre a Szentleket, aki megitat a Szentlélekkel (v.13). Mi tehát a keresztyén gyülekezet? Azok közössége, akikre kiáradt a Lélek, úgy, ahogy Mózes vágyta azt, de akkor még nem adatott meg (4Móz.11.29). A kiáradó Lélek egy testté tesz. Az akkori világban lebonthatatlanak tűnő falakat is lebont, hiszen egységbe, szeretetbe, harmóniába forraszt zsidót és görögöt, rabszolgát és szabadot, férfit és nőt, jobboldalit és baloldalit...

A Szentlélek eme munkája tehát az egységet hozza létre, és erre utal a "test" kifejezés. A keresztyén gyülekezet azonban nemcsak olyan, mint egy test, hanem valóságosan is az: Krisztus teste, amely egy, mondja Pál.

A test egy, azonban sok tagja van, folytatja a kép kibontását az apostol. A Szentlélek újat hoz létre, eggyé tesz, de Isten Lelke nem uniformizál. Nem lesz mindenki fül... vagy láb... vagy száj. Nem formál ezer kis fület - mert az nem test, nem működőképes. Miben van hát a különbség? Miben más egyik gyülekezeti tag a másiktól, amint különbözik egyik testrészt a másiktól? A Szentlélek egy másik munkája által, az által, hogy a Lélek nemcsak eggyé tesz, de különböző képességekkel szerel fel különböző feladatok elvégzésére a testben. Pál apostol a lelki ajándékokban és az ezekhez igazodó szolgálatokban fogalmazza meg a különbséget.

A test tagjainak különbözősége: A lelki ajándékok

Ahhoz, hogy világosan megértsük, amit Pál apostol ír a korintusi gyülekezetnek, ismernünk kell a címzettek helyzetét. A korintusiak bővülködnek mindenféle lelki ajándékban, különösen a látványosakban: a prófétálás, a gyógyítás, a nyelveken szólás bizonyosan előkelő helyet foglalt el a fontossági listájukon. Ugyanakkor erkölcsileg nagyon mélyen vannak; a gyülekezetben pártoskodás, szexuális bűnök és pereskedések rontják az evangélium hitelét. Miközben az életük egyáltalán nincs Isten dicsőségére, ők a lelki ajándékokkal vannak elfoglalva, vélhetőleg egymással versenyeznek, másokat lenéznek, esetleg irigykednek. Úgy tűnik, hogy a nyelvekenszólás ajándékának felértékelésével összejöveteleik gyakran kaotikussá, zűrzavarossá váltak. A keresztyén érettséget abban mérik, hogy ki milyen ajándékkal rendelkezik, miközben a nyilvánvaló bűnökkel nem foglalkoznak. Ez az a helyzet, amelyben az apostol - miután a levél ezt megelőző részében foglalkozik a felsorolt bűnökkel - a lelki ajándékok kérdésében is eligazítást ad.

"A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz." Mi a lelki ajándék, vagy más néven kegyelmi ajándék? Olyan képességek, amelyeket a Szentlélek ad, amelyek ingyen való, nem megszerzett, nem elért képességek, ezért a kegyelmi ajándék, vagy görögül a karizma elnevezés. Egyazon Szentlélek osztogat kinek-kinek különböző ajándékokat, hangsúlyozza Pál azoknak, akik az ajándékok rangsorolása alapján elválasztották az embereket, talán különböző kategóriákat létrehozva.

"Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz." Az a Jézus, aki a szolgálatra hív az ajándék alapján. Ezzel Pál elmondja mire való a lelki ajándék: nem magamutogatásra, nem versengésre, nem egy csoportba való bekerülésre, nem a másokkal való összehasonlításra, hanem szolgálatra. *"A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele."* Más szóval: a másik ember, így az egész közösség épülésére. Jézus, akit Isten Lelke erővel és hatalommal kent fel mindig másoknak szolgált. Ő a példája annak, hogy a lelki ajándék mások építésére van.

"És különbségek vannak az isteni erő megnyilvánulásában is, de Isten, aki mindezt véghezviszi mindenkiben, ugyanaz." Az erőmegnyilvánulás a keresztyén szolgálatra mutat. Abban Isten ereje mutatkozik meg, nem az ember ügyessége, vagy talpraesettsége. Figyeljük meg, hogy Pál a teljes Szentháromságról beszél ezekben a versekben, hangsúlyozva az egymással vetélkedő korintusiaknak, hogy egy Isten áll a sokféle ajándék, szolgálat, erőmegnyilvánulás mögött. Mintha a Szentháromság Isten munkájának sokféleségét és istenségének egységét és példának állítaná ezzel.

II. Gyakorlati következtetések

Mire hív bennünket az Egyház Ura mindezek által? Mi jelentenek Pál sorai ma a mi számunkra, akik egészen más helyzetben vagyunk, mint a korintusiak. Ők rosszul éltek az ajándékokkal, a karizmákkal; önzőek, kaotikusak, versengők voltak. Egy zűrzavaros, eksztatikus gyülekezet képe bontakozik ki előttünk, ahol az apostol úgy tanít, hogy a rendet, az egységet és a józanságot hangsúlyozza. A mai református gyülekezetek problémája azonban ennek éppen az ellenkezője: nem túlzottan karizmatikusok, hanem túlzottan intézményesek vagyunk. Nem az a probléma, hogy mindenki össze-vissza él a maga valós vagy vélt lelki ajándékával, hanem inkább az, hogy sokan passzívak.

Nekünk azt kell meglátni, hogy a gyülekezet elsősorban a Szentlélektől létrehozott és karizmákkal felruházott közösség, és csak ezután intézmény. A karizmatikus gyülekezeti modell ismertetőjegyei a következők: erősen közösségi, a tagok egymással való kapcsolatára épül; kölcsönösség és egymásrautaltság jellemzi. Rugalmas és helyet ad a spontaneitásnak. Ezzel szemben az intézményi modell a hierarchiára épül, személytelenség, ridegség jellemzi. A karizmatikus modellben a tagok lelki ajándékai kibontakoznak és az egész közösséget gazdagítják, építik. Az intézményes modell ennek nem tud helyt adni.

Gyülekezetünk tehát a Szentlélek által létrehozott közösség, amelyben ő gazdagon osztotta ki az ajándékait. Mindenkinek jutott, bár más és más ajándékaink vannak. Isten gazdagsága, mindaz, ami szükséges a Krisztus testének egészséges működéséhez és épüléséhez, itt van közöttünk. De a test csak akkor működik épen, ha a tagok a helyükön vannak, és funkcionálnak. Azaz azt teszik, ami a dolguk. A test két betegségére hívja fel a figyelmet az apostol:

"Ha ezt mondaná a láb: Mivel nem vagyok kéz, nem vagyok a test része, vajon azért nem a test része-e?" Amikor ránézel valakire, akinek nyilvánvalóan ajándéka van, aki esetleg nagyon is látható szolgálatot végez, és azt mondd, hogy bárcsak én is olyan lennék, de mivel arra nem vagyok képes, nem vagyok jó semmire - akkor ez a betegség jelenik meg a testben. Soha nem mondhatod, hogy te nem vagy jó semmire. Van helyed, van ajándékod, és amíg azt nem használod, nem élsz vele - a test nem működik úgy, ahogy Isten az eltervezte. Isten rábízott valamit a Krisztus testében, és erre szükségünk van - mindannyiunknak. A gyülekezetben sokan úgy tekintenek azokra, akik látható szolgálatot végeznek, mint ha ők a test egy külön része lennének. Talán nem tudják, hogyan használják az ajándékaikat sokan mások, amint ez nem látható egy vasárnapi istentiszteleten. Fogadd el: van ajándékod és szükség van rád a testben!

"Nem mondhatja a szem a kéznek: Nincs rád szükségem...." mutat rá a másik betegsége az apostol. Nézzétek, milyen gyógyító valóság a gyülekezet karizmatikus természete! Miközben nem engedi, hogy bárki fölöslegesnek, jelentéktelennek érezze magát, annak sem ad teret, hogy valaki többet tartsa magát a többiekénél.

Milyen ajándékok vannak? Hol és hogyan használhatjuk őket? Minderről csak röviden, vázlatosan szólhatok most. Először álljon itt egy (nem teljes) felsorolás olyan karizmákról, amelyet az igénk, ill. az újszövetség más helyei megneveznek.

Pál felsorolása kilenc ajándékot említ, amit három csoportba oszthatunk. A cselekvéssel összefüggő lelki ajándékok: hit, gyógyítás, csodatévő erők. A Szentlélek ereje mutatkozik meg abban, amikor valakinek egy konkrét helyzetre, eseményre nézve hit ill. bizonyosság adatik. Például amikor nem tudjuk, hogy belekezdjünk egy építkezésbe, mert nincs elég pénz, de egy valaki, vagy a közösség bizonyosságot kap Istentől, hogy lesz elég, kezdjék el. A gyógyítás ajándéka az, hogy valakinek az imádságára emberek egészsége helyreáll. A másik csoport az ismerettel összefüggő ajándékok: a lelkek megkülönböztetése, az ismeret beszéde, a bölcsesség beszéde. Gondoljunk Jézusra, amikor felismerte, hogy miről súgdolóznak az ellenfelei, vagy amikor álságos kérdéseikre olyan választ adott, ami elnémította őket. A harmadik csoportba a szóval, beszéddel összefüggő karizmák tartoznak: prófécia, nyelvekenschólás, nyelvek magyarázata.

Korintusban ezek körül a látványos karizmák körül voltak a problémák, mert a korintusiak azt gondolták, hogy minél csodásabb, eksztatikusabb ajándékot gyakorol valaki, annál érettebb keresztyén. Ez a magyarázata annak, hogy ebben a felsorolásban ezeket találjuk. Hadd említsek meg néhány más karizmat, amiről az újszövetség beszél: vezetés, könyörületesség, adakozás, bátorítás/buzdítás, vigasztalás, vendégszeretet, evangélizáció, tanítás, közbenjárás...

Hol és hogyan használjuk ezeket? A lelki ajándékainkat használhatjuk a gyülekezeten belül a Krisztus test épülésére, valamint a gyülekezeten kívül is, a mindennapjainkban. Bizonyos ajándékok inkább az egyik oldalra korlátozódnak (evangélizáció inkább gyülekezeten kívül), míg másokra mindkét oldalon szükség van. Ha valaki meghallgatja és vigasztalja kollégáit, az ugyanúgy a Krisztus testének szolgálata, mintha a testvéreit bátorítaná. Ha valaki bölcsen vezet egy céget, ugyanazzal az ajándékkal élhet, amellyel a gyülekezet kormányzásában is résztvesz. Ha valakit Isten könyörületességre és adakozásra hívott, ugyanúgy ad a hajléktalannak, mint rászoruló testvérének.

Mindezeket az ajándékokat használhatjuk rendszeresen, szervezett keretek között, vagy alkalmanként, spontán módon. Lehet, hogy felismered, hogy Isten a könyörületesség ajándékát adta neked, és egy idő után nemcsak alkalmanként élsz vele, hanem formát adsz ennek a szolgálatnak pl. egy gyülekezeti diakóniai csoport, vagy egy városi hajléktalanok közötti szolgálat formájában. Talán felismered, hogy Isten megáldja szavaid, amikor a Biblia üzenetét magyarázod

el valakinek, és ezért idővel elkzdesz vezetni egy bibliatanulmányozó csoportot. Talán Isten nemcsak az adakozás karizmáját adta neked, hanem sok pénzt is, ezért létrehozol egy alapítványt, amely átgondolt és szervezet módon támogat bizonyos célokat.

Mi a legfontosabb? Hogy törekedj lelki ajándékokra! Miért? Azért, mert szereted Krisztust és az embertársaidat és ez a szeretet szorongat, hogy tegyél valamit értük. Ugyanakkor tudod, hogy ehhez eszközre van szükséged, hiszen Isten erejével akarsz szolgálni. Imádkozol tehát, hogy felismerd, milyen ajándékot kaptál, és elkzdesz azzal élni.

Ha a Szentlélek indít - élj vele. Nem azon kell gondolkodnod először, hogy néven nevezd a lelki ajándékot, hanem abban kell engedned Isten Lelkének, amiben ő indít, amit ő a szívedre helyez. Ha Szentlélekkel beteljesedve, Krisztussal szerelemben járunk, akkor nyilvánvalóvá válik, hogy mire hív és neked csak cselekedni kell. Ha valamit erősen a szívedre helyez Jézus, ha valaminek a hiánya - akár a gyülekezetben - szinte már fájó módon előtted van, és úgy érzed, hogy te valamit tudnál tenni a változás érdekében, kezdeményezz. (példa: imádság istentisztelet után....)

A karizmád úgy fog erősödni és növekedni, ahogyan használod azt. Idővel kibontakozik, tanulással, képzéssel megerősödik és még hatékonyabb lesz Isten Országá építésében. Mindeközben pedig a Krisztus test a Lélek egységében és sokszínűségében egyre egészségesebben működik, egyre hitelesebben tesz bizonyosságot arról, hogy Jézus Krisztusban van gyógyulás a világ számára, amely éppen a különbözőség és azonosság kérdéseiben szenved a legfájdalmasabban.
ÁMEN!